

ANDRA PÅSKVECKAN

MÅNDAG DEN 25 APRIL

S:T MARKUS, EVANGELIST
Fest

Läsning

1 Pet 5:5b-14

För er alla gäller: klä er i ödmjukhet mot varandra, ty *Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka ger han nåd*. Böj er alltså ödmjukt under Guds starka hand, så att han upphöjer er när tiden är inne, och kasta alla era bekymmer på honom, ty han sörjer för er.

Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka. Håll stånd mot honom, orubbliga i tron. Kom ihåg att ni får utstå detsamma som alla era bröder här i världen. Men om ni nu får lida en kort tid skall Gud, som skänker all nåd och har kallat er till sin eviga härlighet genom Kristus, upprätta er, stödja er och ge er fasthet. Hans är makten i evighet, amen.

Genom Silvanus, som jag vet är en pålitlig broder, skriver jag dessa korta rader för att stärka er och för att bekräfta att här verkligen är fråga om Guds nåd, som ni skall stå fasta i. Församlingen i Babylon, utvald liksom ni, och min son Markus hälsar er. Hälsa varandra med kärlekens kyss. Frid åt er alla som lever i Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 89:2-3, 6-7, 16-17 (R. 2a)

R. Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
eller: Halleluja.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet
från släkte till släkte.

Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp.
I himlen, där befäster du din trofasthet. R.

Av himlarna prisas dina under, o Herre,
och i de heligas församling din trofasthet.
Ty vilken i skyn kan liknas vid Herren,
vilken bland Guds söner kan anses lik Herren? R.

Saligt är det folk som vet vad jubel är,
de som vandrar, o Herre, i ditt ansiktes ljus.
I ditt namn fröjdar de sig alltid,
och genom din rättfärdighet upphöjs de. R.

Halleluja

Jfr 1 Kor 1:23a, 24b

V. Vi förkunnar en Kristus som blivit korsfäst.
Han är Guds kraft och Guds vishet.

Evangelium

Mark 16:15–20

Vid den tiden uppenbarade sig Jesus för de elva och sade till dem: »Gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt skall räddas, men den som inte tror skall bli dömd. Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall ta ormar med sina händer, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska.«

När herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Men de gick ut och predikade överallt, och Herren bistod dem och bekräftade ordet genom de tecken som åtföljde det

TISDAG DEN 26 APRIL

Läsning

Apg 4:32–37

Alla de många som hade kommit till tro var ett hjärta och en själ, och ingen betraktade något av det han ägde som sitt; de hade allt gemensamt. Med stor kraft frambar apostlarna vittnesbördet om att herren Jesus hade uppstått, och de fick alla riklig del av Guds nåd. Ingen av dem led någon nöd. De som ägde jord eller hus sålde sin egendom och kom med köpesumman och lade ner den vid apostlarnas fötter, och man delade ut åt var och en efter hans behov. Josef, en levit från Cypern som apostlarna kallade Barnabas, det vill säga Tröstens son, sålde också han en åker han ägde och kom och lade ner pengarna framför apostlarna.

Responsoriepsalm

Ps 93:1–2, 5 (R. 1b)

R. Herren har klätt sig i härlighet
eller: Halleluja.

Herren är nu konung!
Han har klätt sig i härlighet,
Herren har rustat sig i makt. R.

Därför står jordkretsen fast,
den skall aldrig vackla.
Din tron står fast sedan begynnelsen,
du är från evighet. R.

Dina vittnesbörd är alltigenom fasta.
Herre, helighet anstår ditt hus för evigt. R.

Halleluja

Jfr Joh 3:15

V. Människosonen skall bli upphöjd,
för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 3:7b-15

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Var inte förvånad över att jag sade att ni måste födas på nytt. Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som har fötts av anden.« Nikodemos frågade: »Hur är detta möjligt?« Jesus svarade: »Du skall vara lärare för Israel och förstår inte det! Sannerligen, jag säger dig: det vi vet förkunnar vi, och det vi har sett vittnar vi om, men ni tar inte emot vårt vittnesbörd. Om ni inte tror när jag talar till er om det jordiska, hur skall ni då kunna tro när jag talar till er om det himmelska?

Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.«

ONSDAG DEN 27 APRIL

Läsning

Apg 5:17-26

Översteprästen och alla hans närmaste män, det vill säga saddukeernas parti, ingrep mot apostlarna och satte dem i stadshäktet. Men på natten öppnade en ängel från Herren fängelsets dörrar och förde ut apostlarna och sade: »Gå och ställ er i templet och låt folket höra allt om detta nya liv.« De lydde och gick tidigt på morgonen till templet och undervisade. När översteprästen och hans närmaste män kom dit, kallade de samman rådet, alltså hela den beslutande församlingen i Israel, och skickade sedan bud till fängelset för att hämta apostlarna. Men när tjänarna kom dit kunde de inte finna dem där, utan vände tillbaka och rapporterade: »Vi såg att fängelset var ordentligt låst och att vakterna stod vid sina dörrar, men när vi öppnade fann vi ingen där inne.« När tempelkommendanten och översteprästerna fick höra detta, kunde de inte begripa vad som hade hänt med fångarna. Men så kom någon och talade om för dem att männen som de hade satt i fängelse nu stod i templet och undervisade folket. Då gick kommendanten och tjänarna bort och hämtade dem, men utan att bruka våld, eftersom de var rädda för att bli stenade av folket.

Responsoriepsalm

Ps 34:2-9 (R. jfr 7)

R. Herren hör den som ropar till honom
eller: Halleluja.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Min själ skall berömma sig av Herren,
de ödmjuka skall höra det och glädja sig. R.

Lova med mig Herren,
låt oss med varandra upphöja hans namn.
Jag sökte Herren, och han svarade mig,
och räddade mig ur all min förskräckelse. R.

De som skådar upp till honom strålar av fröjd,
och deras ansikten behöver inte rodna av blygsel.
Här är en betryckt som ropade, och Herren hörde honom
och räddade honom ur all hans nöd. R.

Herrens ängel beskyddar dem som fruktar honom,
och han befriar dem.
Smaka och se att Herren är god.
Salig är den som tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 3:16–21

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds ende sons namn. Och detta är domen, att när ljuset kom in i världen, då älskade människorna mörkret mer än ljuset, eftersom deras gärningar var onda. Den som gör det onda avskyr ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som handlar efter sanningen, han kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att han gör vad Gud vill.«

TORSDAG DEN 28 APRIL

Läsning

Apg 5:27–33

När tempelkommendanten och hans män kom tillbaka med apostlarna, förde de in dem till rådet, och översteprästen började förhöra dem: »Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill

göra oss ansvariga för den där mannens blod.« Petrus och apostlarna svarade: »Man måste lyda Gud mer än människor. Våra fäders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade. Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder. Om allt detta kan vi vittna, och likaså den helige Ande som Gud har gett åt dem som lyder honom.« Rådsmedlemmarna blev ursinniga och talade om att döda dem.

Responsoriepsalm

Ps 34:2, 9, 17–20 (R. jfr 7)

R. Herren hör den som ropar till honom
eller: Halleluja.

Jag vill alltid prisa Herren,
hans lov skall ständigt vara i min mun.
Smaka och se att Herren är god.
Salig är den som tar sin tillflykt till honom. R.

Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden.
Herren hör, när de rättfärdiga ropar,
och räddar dem ur all deras nöd. R.

Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande.
Den rättfärdige måste lida mycket,
men Herren räddar honom ur allt. R.

Halleluja

Joh 20:29

V. Saliga de som inte har sett
men ändå tror, säger Herren.

Evangelium

Joh 3:31–36

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Den som kommer ovanifrån står över alla. Den som kommer från jorden tillhör jorden och talar jordiskt. Den som kommer från himlen vittnar om vad han har sett och hört, och ingen tar emot hans vittnesbörd. Den som tar emot hans vittnesbörd erkänner därmed att det Gud säger är sant. Ty den som Gud har sänt talar Guds ord; Gud ger Anden utan att mäta. Fadern älskar Sonen och har lagt allt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som vägrar att tro på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede blir kvar över honom.«

FREDAG DEN 29 APRIL

S:TA KATARINA AV SIENA,
JUNGFRU OCH KYRKOLÄRARE,
EUROPAS SKYDDSPATRON
Fest

Läsning

1 Joh 1:5 – 2:2

Mina kära: detta är det budskap som vi har hört av Jesus Kristus och förkunnar för er: att Gud är ljus och att inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom men vandrar i mörkret, ljuger vi och handlar inte efter sanningen. Men om vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, då har vi gemenskap med varandra, och blodet från Jesus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi är utan synd, bedrar vi oss själva, och sanningen finns inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till lögnare, och hans ord finns inte i oss.

Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern, Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är det offer som sonar våra synder och inte bara våra utan hela världens.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 8–9, 13–14, 17–18a (R. 1a)

R. Lova Herren, min själ.

Lova Herren, min själ,
allt som finns i mig, prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
och glöm inte vad gott han har gjort. R.

Han förlåter dig alla dina missgärningar
och helar alla dina brister,
han räddar ditt liv från graven
och kröner dig med nåd och barmhärtighet. R.

Barmhärtig och nådig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Han går inte ständigt till rätta
och vredgas inte för evigt. R.

Som en fader förbarmar sig över barnen,
så förbarmar sig Herren över dem som fruktar honom.
Ty han vet hur vi är danade,
han tänker på att vi är stoft. R.

Herrens nåd varar från evighet till evighet
över dem som fruktar honom
och hans rättfärdighet intill barnbarn,
när man håller hans förbund. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader,
himlens och jorden Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter
för dem som är som barn.

Evangelium

Matt 11:25–30

Vid den tiden sade Jesus: »Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Och ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, som har ett mildt och ödmjukt hjärta, så skall ni finna vila för er själ. Mitt ok är skonsamt och min börda är lätt.«

LÖRDAG DEN 30 APRIL

Läsning

Apg 6:1–7

Vid denna tid, då lärjungarnas antal ständigt växte, började de grekisktalande judarna klaga över att de infödda judarna åsidosatte deras änkor vid den dagliga utspisningen. De tolv kallade samman alla lärjungarna och sade: »Det är inte riktigt att vi skall försumma Guds ord för att ordna med måltider. Nej, bröder, välj ut sju män bland er som har gott anseende och är fyllda av ande och vishet, så sätter vi dem till sådana uppgifter. Då kan vi själva ägna oss helt åt bön och åt ordets tjänst.« Alla de församlade gillade förslaget och de valde Stefanos, en man fylld av tro och helig ande, Filippos, Prochoros, Nikanor, Timon, Parmenas och Nikolaos, en proselyt från Antiochia, och förde dem fram till apostlarna, som bad en bön och lade sina händer på dem.

Guds ord vann spridning, och antalet lärjungar i Jerusalem steg kraftigt. Även en stor mängd präster började omfatta tron.

Responsoriepsalm

Ps 33:1–2, 4–5, 18–19 (R. 22a)

R. Herre, låt din nåd vara över oss
eller: Halleluja.

Jubla i Herren, ni rättfärdiga,
 lovsång anstår hans trogna.
Tacka Herren till lyrans klang,
 lovsjung honom till tiosträngad harpa. R.

Ty Herrens ord är rätt,
 och allt vad han gör är gjort i trofasthet.
Han älskar rättfärdighet och rätt,
 jorden är full av Herrens nåd. R.

Men Herrens öga är vänt till dem som fruktar honom,
 till dem som hoppas på hans nåd.
Han vill rädda dem från döden
 och behålla dem vid liv i hungertid. R.

Halleluja

V. Han som skapat allt har uppstått från de döda,
han har förbarmat sig över hela sin skapelse.

Evangelium

Joh 6:16–21

När det hade blivit kväll, gick Jesu lärjungar ner till sjön och steg i en båt för att ta sig över till Kafarnaum på andra sidan. Det var redan mörkt, och Jesus hade ännu inte kommit tillbaka. Det blåste hårt och vågorna gick höga. När de hade rott en halvmil, fick de se Jesus komma gående på sjön och närma sig båten. De blev rädda, men han sade till dem: »Det är jag, var inte rädda.« Då ville de ta med honom i båten, och med ens var den framme vid stranden dit de var på väg.

TREDJE PÅSKSÖNDAGEN DEN 1 MAJ

Första läsningen

Apg 5:27b–32, 40b–41

Apostlarna fördes inför rådet, och översteprästen började förhöra dem: »Vi har uttryckligen förbjudit er att undervisa i det namnet, och ändå har ni fyllt hela Jerusalem med er lära och vill göra oss ansvariga för den där mannens blod.« Petrus och apostlarna svarade: »Man måste lyda Gud mer än människor. Våra fäders Gud uppväckte Jesus, som ni hängde upp på en träpåle och mördade. Honom har Gud upphöjt med sin högra hand och gjort till hövding och frälsare för att Israel skall kunna omvända sig och få förlåtelse för sina synder. Om allt detta kan vi vittna, och likaså den helige Ande som Gud har gett åt dem som lyder honom.«

De förbjöd apostlarna att tala i Jesu namn och släppte dem sedan de låtit prygla dem. Apostlarna lämnade rådet, glada över att de befunnits värdiga att förnedras för Namnets skull.

Responsoriepsalm

Ps 30:2, 4–6, 11–12a, 13b (R. jfr 5)

När respensoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 627. När den läses används följande text:

R. Sjung Herrens lov, prisa hans heliga namn!
eller: Halleluja.

Jag vill lovsjunga dig, Herre,
ty du drog mig upp ur djupet
och lät inte mina fiender triumfera.
Herre, du förde mig upp ur dödsriket,
du gav mig liv, du räddade mig från graven. R.

Sjung Herrens lov, ni hans trogna,
prisa hans heliga namn!
Ofärd är i hans vrede,
men i hans nåd är liv.
Om kvällen är gråten min gäst
men om morgonen jublet. R.

Lyssna, Herre, skona mig,
Herre, bli min hjälpare!
Du vände min dödsklagan i dans,
Herre, min Gud, jag skall alltid prisa dig. R.

Andra läsningen

Upp 5:11–14

Jag, Johannes, såg, och jag hörde rösten av många änglar som stod runt tronen och varelserna och de äldste; deras antal var myriaders myriader, tusen och åter tusen, och de sade med hög röst:

Lammet som blev slaktat är värdigt
att ta emot makten
och få rikedom och vishet och styrka
och ära och härlighet och lovsång.

Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns där hörde jag säga:

Den som sitter på tronen,
honom och Lammet tillhör lovsången
och äran och härligheten och väldet
i evigheters evighet.

Och de fyra varelserna sade: »Amen.« Och de äldste föll ner och tillbad.

Halleluja

V. Han som skapat allt har uppstått från de döda,
han har förbarmat sig över hela sin skapelse.

Evangelium

Joh 21:1-19

Vid den tiden visade sig Jesus igen för lärjungarna vid Tiberiassjön. Det gick till så: Simon Petrus och Tomas, som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen, Sebedaios söner och två andra lärjungar var tillsammans. Simon Petrus sade till de andra: »Jag ger mig ut och fiskar.« De sade: »Vi följer med dig.« De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. När morgonen kom stod Jesus på stranden, men lärjungarna förstod inte att det var han. Och Jesus frågade: »Mina barn, har ni ingen fisk?« De svarade nej, och han sade: »Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så får ni.« De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra in det för all fisken. Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: »Det är Herren!« När Simon Petrus hörde att det var Herren knöt han om sig ytterplagget, för han var inte klädd, och hoppade i vattnet. De andra lärjungarna kom efter i båten med fångsten på släp; de hade inte långt till land, bara ett hundratal meter. Då de steg i land fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. Jesus sade till dem: »Hämta några av fiskarna som ni just fick.« Simon Petrus gick upp på stranden och drog i land nätet, som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många gick nätet inte sönder.

Jesus sade till lärjungarna: »Kom och ät.« Ingen av dem vågade fråga honom vem han var; de förstod att det var Herren. Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. Detta var tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar sedan han uppstått från de döda.

När de hade ätit sade Jesus till Simon Petrus: »Simon, Johannes son, älskar du mig mer än de andra gör?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina lamm på bete.« Och han frågade honom för andra gången: »Simon, Johannes son, älskar du mig?« Simon svarade: »Ja, herre, du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »Var en herde för mina får.« Och han frågade honom för tredje gången: »Simon, Johannes son, har du mig kär?« Petrus blev bedrövad när Jesus för tredje gången frågade: »Har du mig kär?« och han svarade: »Herre, du vet allt; du vet att jag har dig kär.« Jesus sade: »För mina får på bete. Sannerligen, jag säger dig: när du var ung spände du själv bältet om dig och gick vart du ville. Men när du blir gammal skall du sträcka ut dina armar och någon annan skall spädda bältet om dig och föra dig dit du inte vill.« (Så angav han med vad för slags död Petrus skulle förhålliga Gud.) Sedan sade han till honom: »Följ mig!«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 21:1-14

Vid den tiden visade sig Jesus igen för lärjungarna vid Tiberiassjön. Det gick till så: Simon Petrus och Tomas, som kallades Tvillingen, Natanael från Kana i Galileen,

Sebedaios söner och två andra lärjungar var tillsammans. Simon Petrus sade till de andra: »Jag ger mig ut och fiskar.« De sade: »Vi följer med dig.« De gick ut och steg i båten, men den natten fick de ingenting. När morgonen kom stod Jesus på stranden, men lärjungarna förstod inte att det var han. Och Jesus frågade: »Mina barn, har ni ingen fisk?« De svarade nej, och han sade: »Kasta ut nätet på högra sidan om båten, så får ni.« De kastade ut nätet, och nu orkade de inte dra in det för all fisken. Den lärjunge som Jesus älskade sade då till Petrus: »Det är Herren!« När Simon Petrus hörde att det var Herren knöt han om sig ytterplagget, för han var inte klädd, och hoppade i vattnet. De andra lärjungarna kom efter i båten med fångsten på släp; de hade inte långt till land, bara ett hundratal meter. Då de steg i land fick de se en glödhög och fisk som låg på den och bröd. Jesus sade till dem: »Hämta några av fiskarna som ni just fick.« Simon Petrus gick upp på stranden och drog i land nätet, som var fullt av stora fiskar, 153 stycken. Och fast det var så många gick nätet inte sönder.

Jesus sade till lärjungarna: »Kom och ät.« Ingen av dem vågade fråga honom vem han var; de förstod att det var Herren. Jesus gick fram och tog brödet och gav dem, och likaså fisken. Detta var tredje gången som Jesus visade sig för sina lärjungar sedan han uppstått från de döda.